இணையத்தில் பதிவிறக்கம்
செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX*, பதிப்பு *22*, ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

விருந்து போற்றல்

கு.மோகன்
முழுநேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்
முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை
கலைஞர் கருணாநிதி அரசு கலைக் கல்லூரி
திருவண்ணாமலை-606 603

முன்னுரை

தன்னிகரற்ற தனிப்பெரும் சிறப்பினை உடையது தமிழ். இது தரணி போற்றும் இலக்கண இலக்கிய வளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்கிறது. மனித வாழ்விற்குத் தேவையான அனைத்து நற்கருத்துக்களையும் நல்கக் கூடியது. எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், அணியிலக்கணம், யாப்பிலக்கணம் ஆகிய நான்கினை மட்டுமே பிற மொழிகளில் காணலாம். ஆனால் மனித வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைந்த பொருளிலக்கணத்தை கூறுகின்ற தனிப்பெரும் சிறப்புடையது தமிழ். இது மட்டுமல்லாது பல்வேறு காலகட்டங்களில் எழுந்த பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களையும் பெற்று மிளிர்கிறது. மனிதன் தோன்றிய இப்புவியில் நன்முறையில் வாழ அடிப்படையான வாழ்வியல் சார்ந்த அறநெறி கருத்துக்களையும், நெறிபிறழா பண்புகளையும் எடுத்து இயம்புகிறது. அவ்வாறு அமைந்த தமிழரின் அறங்களில் சிறந்து விளங்கக்கூடிய விருந்தோம்பல் பண்பாட்டை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

விருந்து - சொல்வடிவம்

தமிழரின் தொன்மை நூலாகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியத்தில் விருந்து என்று சொல்லிற்கு, புதுமை என்ற பொருளே உரைக்கப்படுகிறது. என்பதனை

“விருந்தே தானும்
புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே”(தொல்காப்பியம்)

என்ற நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

அகராதி தரும் சொல் விளக்கம்

விருந்து - புதியது (ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி), **விருந்து** - அதிதியருக்கு உணவு (எம்.வின்சுலோ,தமிழ் ஆங்கில அகராதி), **விருந்து** - புதியதாய் வந்தவருக்கு உணவு கொடுத்தல் (தமிழ் மொழி அகராதி, நா.கதிரைவேல்பிள்ளை), **விருந்து** - அதிதி முதலியவருக்கு உணவு கொடுத்தல் (நா.சி கந்தையா பிள்ளை, செந்தமிழ் அகராதி), **விருந்து** - புதுமை, உணவளித்துப் போற்றுதல் (கழகப் புலவர் குழுவினர்), **விருந்து** - அதிதியருக்கு உணவளித்தல், எநூல் வனப்புகளில் ஒன்று.(மணிமேகலை பிரசுரம்,) **(தமிழ்ச்சொல் அகராதி)**

‘விருந்து’ என்ற சொல் புதுமை என்ற பொருள் தரும். எனவே இச்சொல் உற்றார், உறவினரை விடுத்து, முன்பின் அறிமுகம் இல்லாதவராக வரும் புதியவர்களையே குறிக்கும்” என்று செ.வரதராசன் கருத்து மொழிகின்றார்.

ஓம்புதல் என்ற சொல் முன்பின் அறிமுகம் இல்லாதவரை, புதியவரை குடும்பத்தில் வைத்துப் பேணுதல் (காத்திடுதல்) என பொருள்படும். பசியில் இருந்து காத்திடுதல் என்னும் பொருண்மை அடிப்படையிலும் அமைகிறது.

விருந்தோம்பலின் தோற்றம்

மனித இனம் நாகரீக வளர்ச்சிக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இனக்குழுக்களாக வாழும் பொழுது வேட்டையாடி உண்ணும் சூழல் இருந்தது. கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாட கூட்டமாகச் சென்றனர். அவ்வாறு வேட்டையாடிய உணவை நாடோடியாக வாழ்ந்த அவர்களால் சேமித்து வைக்க இயலவில்லை. அத்தகையச் சூழலில் வேட்டையாடிய உணவைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். தன் கூட்டத்தாருக்கு கொடுத்துவிட்டு, மீதமுள்ள உபரியை மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்துள்ளனர். பகிர்ந்து கொடுக்கும் பண்பானது இரு வகைகளாகப் பகுத்து ஆராயப்படுகிறது.

1. **பொதுப்படையான பரிமாற்றம்** (இரத்த உறவு உள்ள கூட்டத்தாருக்கு அளித்தல்)
2. **சமச்சீர் பரிமாற்றம்** (இரண்டு இனக்கழுக்களுக்குள் உள்ள பரிமாற்றம்)

என இருவகையாகப் பகுத்து அளிக்கப்படுகிறது. மனிதன் காட்டுமிராண்டியாக வாழ்ந்த நிலை மாறி நாகரீக நிலைக்கு மாற்றம் பெற்ற காலத்தில் நில அமைப்பானது குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய நிலப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களுடைய வாழ்வியல் கூறுகளை ஆராய்வதன் மூலம் விருந்து எப்பொழுது தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று ஓரளவிற்கு அறியமுடிகிறது.

‘விருந்தோம்பல்’ குணம் தமிழருக்கே உரிய சிறப்பு அம்சம். வெளியாறை ஐயுறுதலோ விலக்குதலோ தமிழ் மரபுகள் அல்ல. புதியோரை விருந்தினராகக் கொண்டு, வேண்டிய உதவிகள் அனைத்தையும் செய்தல் வேண்டும் என்பது தமிழ் மரபு. எனவே இந்த நல்வரவு ஆரியர் தம் வரவிற்கும், உறவிற்கும், நிலைப்பாட்டிற்கும் பெரும் காரணமாக இருந்தது’ (தமிழர் மேல் நிகழ்ந்த பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு, க.பா அறவாணன்)

விருந்து பற்றிய நம்பிக்கைகள்

பறவைகளின் ஒளி குறிப்பினைக் கொண்டு அறியப்படும் நிமித்தம் ‘புள்’ நிமித்தம் எனக் கூறப்படுகிறது.

“நாளும் புல்லும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்
காலம் கண்ணிய ஓம்படை”(தொல்.பொருள்-36)

சங்க கால மக்கள் சில சகுனங்களை வைத்து நன்மைத் தீமைகளை கணித்தனர். இதில் ‘புள்’ நிமித்தம் குறிப்பிடத்தக்கது. வீட்டின் வாயில் மற்றும் அதன் அருகில் அமர்ந்து காக்கை கரைவது,விருந்தினர் வருகையை தெரிவிக்கும் சகுனமாகக் கருதியுள்ளனர். இல்லற மகளிர் நாள்தோறும் காக்கைக்கு பலியிடும் முறையை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

“முழுவதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிது என் தோழி
பெருந்தோள் நெகிழ்ந்த செல்லர்க்கு
விருந்து வர கரைந்த எகாக்கையது பலி” (குறுந்210)

என்ற குறுந்தொகை பாடலில் விருந்தினர் வருகையை அறிவிக்கும் பொருட்டாக காகம் கரைதல் நம்பப்பட்டுள்ளது.அதனால் விருந்தினர் வருகையை அறிவிக்கும் காக்கைக்கு, கோப்பெருநல்லியின் காட்டிலுள்ள இடையர்கள் நெய்யுடன் தொண்டி எனும் ஊரில் விளைந்த வெண்ணெல் சோற்றை கலந்து தந்தாலும் தகாது, என்று தோழி கூறுகின்றாள். காக்கை வீட்டின் அருகே அமர்ந்து கரைந்தால் விருந்தினர் வீட்டிற்கு வருவர் என்ற நம்பிக்கை இன்றும் கிராமப்புறங்களில் காண முடிகின்றது.

விருந்தோம்பல் இல்லற கடமையாதல்

இரவலர் வீட்டிற்கு வரவேண்டும், அவர்கள் பசியாறிச் செல்ல வேண்டும். என்பது முன்னோர்களின் விருப்பமாக இருந்துள்ளது. மேலும் விருந்தோம்பல் சங்ககால மகளீரின் பண்புகளில் முதன்மையாக இருந்துள்ளதை,

“நெல் பல பொலிக பொன் பெரிது சிறக்க” (ஐங்குறுநூறு)

“விளைக வயலே வருக இரவலர”(ஐங்குறுநூறு)

மேற்கூறப்பட்டுள்ள பாடல் வரிகளின் மூலம் நாம் அறியலாம். இப்பாடல் வரிகளில் விருந்தினருக்கு உணவளிக்க வேண்டிய உணவுப் பொருட்களில் வளம் பெற்று திகழ வேண்டும் என எண்ணியுள்ளமையும், இதன் காரணமாக இயற்கை செழிக்க வேண்டியுள்ளமையும் புலப்படும். சக மனிதர்க்கு உணவிடும் உணர்வானது விருந்தோம்பல் என்னும் நிகழ்வால் செழுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடும் ஆணும், பெண்ணும் இணைந்தே விருந்தோம்பலைச் செய்துள்ளனர். இதுவே மனையற மாண்பாகக் கருதப்படுகிறது.

“இருந்தோம்பி இல் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள்81)

‘வீட்டிலிருந்து பொருட்களைக் காத்து இல்வாழ்க்கை நடத்துவதெல்லாம், விருந்தினரைப் போற்றி உதவி செய்யும் பொருட்டே ஆகும்’’ என்ற மு.வரதராசன் அவர்களின் கருத்தின் மூலம் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டை இல்லறத்தில் ஈடுபடுவோர் மேன்மையாக போற்றியுள்ளமையை அறியலாம். வாழ்வில், இல்லறத்தானின் தலையாய நெறியாக விளங்கும் இப்பண்பாட்டினை சிலம்பும், கம்பராமாயணமும், வெளிப்படுத்துகிறது. இளங்கோவும் இதனை இல்லற வாழ்வோடு இணைத்துள்ளார். என்றச் செய்தியை

“மறட்பருங் கேன்மையோ டயப்பரி சாரமும்
விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தன் வாழ்க்கையும்”(சிலம்பு)

மேற்கு கூறப்பட்ட வரிகளின் மூலம் அறியலாம். மேலும் ஆணும், பெண்ணும் இணைந்தே விருந்தினருக்கு விருந்து செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தும்,

“அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்
துறவோர்க்கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை”(சிலம்பு)

கோவலன் பிரிவால் வாடும் கண்ணகி, விருந்தோம்பல் செய்ய முடியாத நிலை பற்றி மிகவும் வருந்துவதாக அமைகின்றது. கணவனைப் பிரிந்த மனைவி விருந்து உபசரிப்பு செய்ய முடியாத நிலைப் பற்றி எண்ணி வருந்துவதைப் போல், மனைவி பிரிந்த,கணவனும் விருந்தோம்பல் செய்ய முடியாத நிலை பற்றி கம்பராமாயணம்,

“ விருந்து கண்ட போது என்னுறுமோ என்று
விம்மும்”(கம்பராமாயணம்)

என்ற மேற்கூறிய பாடல் வரியால் குறிக்கிறது. இதில் மனைவியை பிரிந்த இராமன் விருந்தோம்பும் தகுதியை இழந்து துன்புறும் நிலைக்குச் சீதை வருந்துகிறாள். மேற்கண்ட செய்தியானது கணவன், மனைவி இணைந்து விருந்தோம்பல் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தினை புலப்படுத்துகிறது.

விருந்து உபசரிப்பு

விருந்தோம்பலில் உபசரிக்கும் பாங்கே முதன்மையானது. அவ்வகையில் வரவேற்பே விருந்தோம்பலில் முதன்மையானது என்ற கருத்தினை திருவள்ளுவர்,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குறையும் விருந்து”(குறள்-90)

 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

என்னும் திருக்குறளில் விருந்தினரை முகக்குறிப்பினால் அணுகும் தன்மையினை வெளிப்படுத்துவதின் முக்கியத்துவத்தை கூறியுள்ளார். முகம் மலர்ந்து உபசரிக்கும் போது விருந்து பொருள் உப்பில்லாத கூழாக இருந்தாலும் அமுதத்திற்கு நிகராக கருதப்படும் என்றச் செய்தி புலப்படுகிறது.

“ஒப்புடன் முகம் மலர்ந்து உபசரித்து உண்மை பேசி
உப்பில்லாத கூழிட்டாலும் உண்பதே அமுதமாகும்”(விவேக சிந்தாமணி)

என்ற விவேக சிந்தாமணியின் வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. சங்க கால மகளிர் நள்ளிரவில் விருந்தினர் வந்தாலும் முகம் திரிந்து நோக்காது அவர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்று உணவளித்த செய்தியை சங்கஇலக்கிய அகப்படலான,

“அல்லில் ஆயினும் விருந்து வரின் உவக்கும்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியல் குறுமகள்”(நற்றிணை-142)

என்ற நற்றிணை பாடலின் வழி அறியலாம்.

அரண்மனை விருந்து

சங்க கால மக்கள் தான் வாழ்ந்த நிலத்திற்கு ஏற்பவும், குலத்திற்கு ஏற்பவும், அவர்களிடையே உணவுப் பொருட்கள் வேறுபடுகின்றன. எனினும் அநேக தமிழர்கள் காய்கறி உணவையும், புலால் உணவையும் விரும்பி உண்டனர். நெற்ச்சோறு, வரவு சோறு, வெண்ணைச் சோறு, நண்டு கறி, உடும்புக்கறி, வரால் மீன் குழம்பு, கோழி இறைச்சி, வற்றல், மிளகுப்பொடி, கருவேப்பிலை பொரியல், ஊறுகாய் என சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த பலதரப்பட்ட மக்கள் தன் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினருக்கும் விருப்பத்துடன் விருந்து அளித்துள்ளமை அறியப்படுகிறது.

சோழ நாட்டு மன்னனான கரிகாலன் தன்னைத் தேடி வந்த பொருணனுக்கும், பொருணனின் சுற்றத்தாருக்கும் முதலில், நடந்து வந்த களைப்புத் தீர மயங்கச் செய்யும் கள் அவர்களுக்கு கொடுத்தான். அதனை உண்டு, வந்த களைப்பை போக்கிக் கொள்கின்றனர். அடுத்து கொழுத்த செம்மறி கிடாயின் இறைச்சித் துண்டுகளை இரும்பு கம்பியில் கோர்த்து சுட்டு தருகின்றனர். பல வடிவங்களில் அமைந்த பல்வகை சுவையுடைய பணியாரங்கள் தரப்பட்டன.

பின்பு அவர்களுக்கு முல்லை அரும்பை ஒத்த அரிசிச் சோறு கொடுக்கப்பட்டது. பாலைக் காய்ச்சி அதனோடு கூட்டிய பொறிக்கறிகளும் கொடுத்தனர். கரிகாலன் தந்த மிகுதியான இறைச்சி உணவால் பொருநண் மற்றும் அவன் சுற்றத்தினர் ஆகியோருக்கெல்லாம் கொல்லையை உழுத கொழு போன்று பற்கள் மழுங்கிக் காணப்பட்டது.

“கொல்லை உழு கொழு ஏய்ப்ப மல்லே
எல்லையும் இரவும் ஊண் தின்று முங்கி
உயிர்ப்பிடம் பெறாது ஊண் முனிந்து ஒரு நாள்”(பொருண)

இன்மையிலும் விருந்து

விருந்தாக வந்தவருக்கு வரிய நிலையிலும் எவ்வழியிலேனும் முயன்று விருந்தளித்து மகிழ்ந்தனர் நம் முன்னோர். தானியம் ஏதுவும் இல்லாத நிலையிலும், விதைக்க வைத்திருந்தத் தினையை உரலில் இட்டு குத்தி எடுத்து விருந்தினருக்கு விருந்தளித்தாள் ஒரு தலைவி ,

“குரல் உணங்கு விதைத்தினை உரல் வாய் பெய்து
சிறிது புறப்பட்டன்றோ இலள்” (புறம்)

நேற்று வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினரைப் பேணுவதற்காகப் பொருள் தேவைப்பட்டதால் இரும்பினால் செய்த பழைய வாளை அடகு வைத்தான்

தலைவன். இன்றும் விருந்தினர் வந்தால் தன் கருங்கோட்டு சீறியாழை பனையம் வைத்து விருந்தளிக்க எண்ணியுள்ளான் என்று

“நெருனை வந்த விருந்திற்கு மற்றுதன்
இரும்புடை பழவாள் வைத்தனன் இன்று இக்
கருங்கோட்டு சீறியாழ் பனையம்” (புறம்)

மேற்கூறிய பாடல் வரிகளின் மூலம் புறநானூறு இயம்புகிறது

முடிவுரை

நம் முன்னோர்களின் தலையாய பண்புகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் விருந்தோம்பல் பண்பானது, வீட்டிற்கு வரும் புதியவரை இன் முகத்துடன் உபசரிக்கும் நிகழ்வைக் காண்பது அரிதிலும் அரிதாகி விட்டது. விருந்தினர் என்பவர் உறவினர்களே என்ற கருத்தும், ளஅவர்களுக்கு உணவிடுதலே விருந்தோம்பல் என்ற கருத்தும் தற்காலத்தில் காண முடிகிறது. இருப்பினும் கோயில் திருவிழாக்களிலும், இல்லத்தில் நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளிலும் புதிதாக வருபவருக்கு உணவிடும் பழக்கம் இன்றளவும் கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

துணை நூல் பட்டியல்

1.முனைவர் ஆ. ஏகாம்பரம்- தமிழரின் விருந்தோம்பல்-- சுபம் பிரிண்டர்ஸ்
2.தமிழண்ணல்- தொல்காப்பியம்(மூலமும் உரையும்) செல்லப்பா பதிப்பகம்
3.முனைவர் வி.நாகராஜன்- சங்க இலக்கியம்-- நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
4.சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்- புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-- சாகித்ய அகாடமி